

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 17. Alij ab inundatione fluminis, alij à te[m]pestate maris, ac
prædonibus liberantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

decennium ferme complectens, aut intercidit, aut meas effugit manus. Proinde quæ dona extremum Pij Quinti, primumque Gregorij XIII. Pontificatum attigerunt, eorum memoriam, quia non accepi, non queo prodere. Cætera cum fide tradidi, ut accepi ex monumentis litterarū. Per id tempus argentea simulacra Asculi, Recineti, Montis sancti, Bononiæ, Mediolani, & alia, quæ in sacrario hodie visuntur, B. Virginī dicata existimō.

Bern. Cyril.

Alij ab inundatione fluminis, alijs à tempestate maris, & prædonibus liberantur.

Cap. XVII.

Cmplura etiam huius tempestatis produntur miracula. Dominicus à Castro Florentino homo rusticanus haud procul Elsa flumine in tugurio habitabat cum socijs duobus. Nocte igitur quadam maximis imbris Elsa super ripas effusus, longe, lateque vicinos campos inundare coepit. Inde ingenti rüens impetu, quicquid obvium erat, secum trahere. Ibi Dominicus saevientis amnis murmure excitus somno, caput effert tugurio: late stagnantes circa campos, aduentantēque fluuium conspicit. Ergo veritus, ne ingruente eluuione, obrueretur vndis, extemplo cum socijs tugurij culmen ascendit. ibi gliscente periculo perstebat, subinde Lauretanam Virginem inclamans. Nixa erat casa stipibus parum alte defixis, structa ex cratibus, stipulaque. Hanc igitur cum tribus illis fastigio insidentibus humo auulsam rapidus amnis ab ripuit. Nec tamen eis imploratū Mariæ auxilium defuit. Casa illa vagantis licentia fluminis per duo circiter milia passuum circumlata, tandem ad ingentem accedit arborem. Illi persiguum diuina ope nacti, omisso tugurio, arborem strenue scandunt. ibique manent, quoad remissa aquarum vi, fluuius jam lenior se in alueum recipiat. Ita

Trad. Laur.

Ann. Laur.

Rier.

B b 2 omnes

omnes vtique non tam arboris, quam Virginis secundum Deum, opē seruati. Alij porrò, & piratarum, & tempestatis præsenti periculo erepti, dupli Lauretanæ Virginis munere. Nauis Anconitana Alexandrinis onusta mercibus Italiā repetebat. Cum esset in cursu, in piraticos complures incidit lembos, à quibus circumuenta bombardis, telisque oppugnabatur acerime. Christiani numero ac viribus longe impares diuini spe auxiliū Barbarorū impetu sustinebant. Inter hæc alijs alios hortantibus, cuncti pariter Lauretanā inuocant Virginem. Precibus adijciant votū. Mira dictu res. extemplo additi omnibus simul animi viresque. Redintegrato itaque prælio, hostium vimegregie repellunt. ita fauente Virgine, præsenti periculo exempti. Cæterum prædonum defuncti periculo dum curis soluti secundo feruntur vento, mutata repente tempestate, grauius maris adiere discrimin. Haud procul Aulone oppido ad Acroceraunios scopulos sito (Vélonam corrupto vocabulo vulgus appellat) atrox procella præsens illis intentabat exitium. Igitur improviso malo trepidi, voto B. Mariæ Lauretanæ facto, peregrinum nautico more sortiuntur. Nec mora tempestas repente sedatur, nauis cursum repetit, Anconam teret innoxia. Tantaque fuit nauis celeritas, ut sex non amplius horarū spatio ab Aulone, periuolarit Anconam. Ergo cuncti simul vectores, nautæque Lauretum profecti vota alacres exsoluunt, duplicitis miraculi præcones pariter testesque.

Plures Turcarum seruitio eximuntur.

Cap. XVIII.

*Anns Laur.
Rier.*

Caeterum hi à vi Turcarum, alij etiam à seruitio liberati. Michael Boleta ciuis fuit Catarensis haud ignobilis. Hic captus à Turcis in oppido Cabala, non procul